

man vil ikke have, at de skal stilles lige med andre Skatteborgere her i Landet med Hensyn til den Skat, der skal svares; det er meningsløst. Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) mente, at i Tilfælde af, at mangav de militære Tjenestemænd denne Ligestilling med andre Skatteydere her i Landet, vilde der fra dem komme Krav om at faa Erstatning. Ja, det kunde saamænd godt ligne dem; jeg tvivler ikke paa, at i det Øjeblik man sagde til dem: I er ikke andet og mere end andre Mennesker her i Landet, I skal bære de kommunale Byrder sammen med andre Mennesker, saa vilde de sige: Det er forfærdeligt at tænke sig! Disse militære Tjenestemænd, for hvis hele Stillings Skyld Landet paabyrdes saadanne Udskrivninger af Skatter, som vi har været Vidne til i den senere Tid, maa selvfølgelig være fri for at betale saadanne Skatter, i alt Fald kommunale Skatter! Jeg forstaaer meget vel, at de vil føle sig rystede, hvis man nærrede den Anskuelse, at de med Hensyn til Skatteydelsen skulde staa lige med andre Mennesker. Saaledes har man forvænned dem, men jeg tror, at man kommer til at vænne dem fra igen. Det ærede Medlem mente, at der vilde komme saadanne Krav baade fra Officerer og Underofficerer, og naar de kom, var vi slemt stillede, thi saa var vi nødte til at bevilge dem. Jeg gad vide, hvorledes disse Krav vilde blive motiverede. Den nuværende højtærede Forsvarsminister vil ikke gaa ind paa, at de militære Tjenestemænd har et saadant Krav. Saa vidt jeg erindrer, var et af de store Arbejder, som Udvalget sidste Aar udrettede, at man spurgte Forsvarsministeren, hvorvidt man ved en almindelig Lov kunde paalægge de militære Tjenestemænd at svare en lignende kommunal Skat som andre Mennesker, hvorvidt man ikke gik dem for nær ved at gennemføre en saadan Lov, saa at de kunde bede Domstolene om Beskyttelse og med Rette kunde sige, at man havde begaaet et Overgreb imod dem i Henhold til den Stilling, de indtager ifølge de vedtagne Lønningslove. Dertil svarede den højtærede Forsvarsminister: Nej, ikke paa nogen Maade! Man kan godt i en Lov som den foreliggende vedtage, at de Herrer militære Bestillingsmænd skal svare samme Skat som andre Mennesker. Naar det ærede Medlem nu alligevel mener, at de militære Tjenestemænd kan fremkomme med saadanne Krav, maa han vide, at han ikke har sin Forsvarsminister paa sin Side, naar han siger, at

deres Krav er berettigede i den Grad, at man fra Rigsdagens Side skulde behøve at tage noget som helst Hensyn dertil. Og naar det ærede Medlem i sin videre Argumentation siger, at en Underofficer vil kunne komme med et saadant Krav, fordi han, dersom han skal svare Skat som andre Mennesker, vil komme til at betale 60—70—80 Kr. mere i Skat end hidtil, saa illustrerer det ærede Medlem allerbedst derved vedkommende militæres Fortrinstilling, thi de 60—80 Kr., som de ældre Underofficerer med 2,000 Kr. i Løn — det er Stabssergenternes Løn — kommer til at svare mere i Skat end nu, er kun Halvdelen af, hvad Kaptajner paa ældste Lønning — det er 4,200 Kr. — kommer til at svare mere, hvis de skal yde Skat som andre Borgere. Kaptajnerne vil altsaa komme til at svare 120—160 Kr. mere i Skat, end de hidtil har svaret. Det er ganske rart at faa at vide af det ærede Medlem, at i den Grad er disse Folk favoriserede samtidig med, at man kan lade en Kaptajn, der nyder en meget rundelig Lønning, gaa af i 52 Aars Alderen, medens han endnu har sin fulde Arbejdsevne, thi den er der ikke taget Hensyn til ved Aldersgrænsen, det er noget, man har indrettet for at skabe Avancement. Hvis man erindrer det afdøde Medlem for Odensekredsen, Kaptajn Madsen Halsted, vil man huske, at han var en meget kraftig Mand, der vistnok kunde have bestridt sin Tjeneste — han kunde jo vælge et helt Ministerium — i lange Tider upaaklageligt, efter at han var faldet for Aldersgrænsen.

Men naar en saadan Officer falder for Aldersgrænsen, har han ogsaa en udmærket god Stilling. Lad mig give det ærede Medlem fra Fredericia i Anledning af hans Standpunkt til denne Sag et lille Rids af, hvordan de Herrer Officerer har det med Hensyn til deres Lønninger og Pensioner, saa vil han maaske forstaa vor Stilling, der ønsker, at disse Personer ogsaa skal svare Skat som andre Borgere. Naar en Kaptajn i Fodfolket gaar af i 52 Aars Alderen, gaar han af efter at have haft en Lønning paa 4,200 Kr. og faar en Pension paa 2,800 Kr. om Aaret, og de fleste af disse Herrer Kaptajner faar saa bag efter et godt Tillæg til Pensionen, idet de kan blive Kaptajner i Reserven. Det ærede Medlem fra Bornholm (Maa-gaard) nikker, han ved, hvilken behagelig Stilling det er. For dette overmaade anstrengende Arbejde at være Kaptajn i Reserven, der i alt Fald 6 Dage om Aaret giver vedkommende noget at bestille, oppe-